

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการ

3.1 วัสดุและอุปกรณ์

3.1.1 ห้องลดอุณหภูมิเฉียบพลันชนิดผ่านอากาศเย็น (Forced-air cooling)

วิธีการลดอุณหภูมิเฉียบพลันชนิดผ่านอากาศเย็นทำได้โดยการดูด หรือเป่าอากาศเย็นเข้าไปในช่องว่างตรงกลาง (tunnel) ระหว่างแถวของภาชนะบรรจุ ด้านบนและด้านหน้าของช่องว่างถูกปิดด้วยแผ่นพลาสติก (polythene cover) ส่วนด้านหลังมีพัดลมดูดอากาศออกทำให้ความดันของอากาศด้านหน้าและด้านหลังของภาชนะบรรจุจะแตกต่างกัน มีการไหลเวียนของอากาศผ่านช่องว่างระหว่างภาชนะบรรจุและแทรกตัวเข้าไปตามรูด้านข้างของภาชนะบรรจุ นำเอาความร้อนออกไปจากผลิตภัณฑ์ ทำให้ผลิตภัณฑ์มีอุณหภูมิลดลง อัตราการลดลงของอุณหภูมิเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับปริมาตรของอากาศที่ไหลผ่าน เมื่อผลิตภัณฑ์เย็นลงถึงจุดที่ต้องการแล้ว จะต้องลดหรือหยุดการไหลเวียนของอากาศ เพราะถ้าไม่ลดหรือหยุดการไหลเวียนของอากาศจะทำให้ผลิตภัณฑ์สูญเสียน้ำได้ ลักษณะของห้องลดอุณหภูมิเฉียบพลันชนิดผ่านอากาศเย็น ดังแสดงในภาพที่ 1

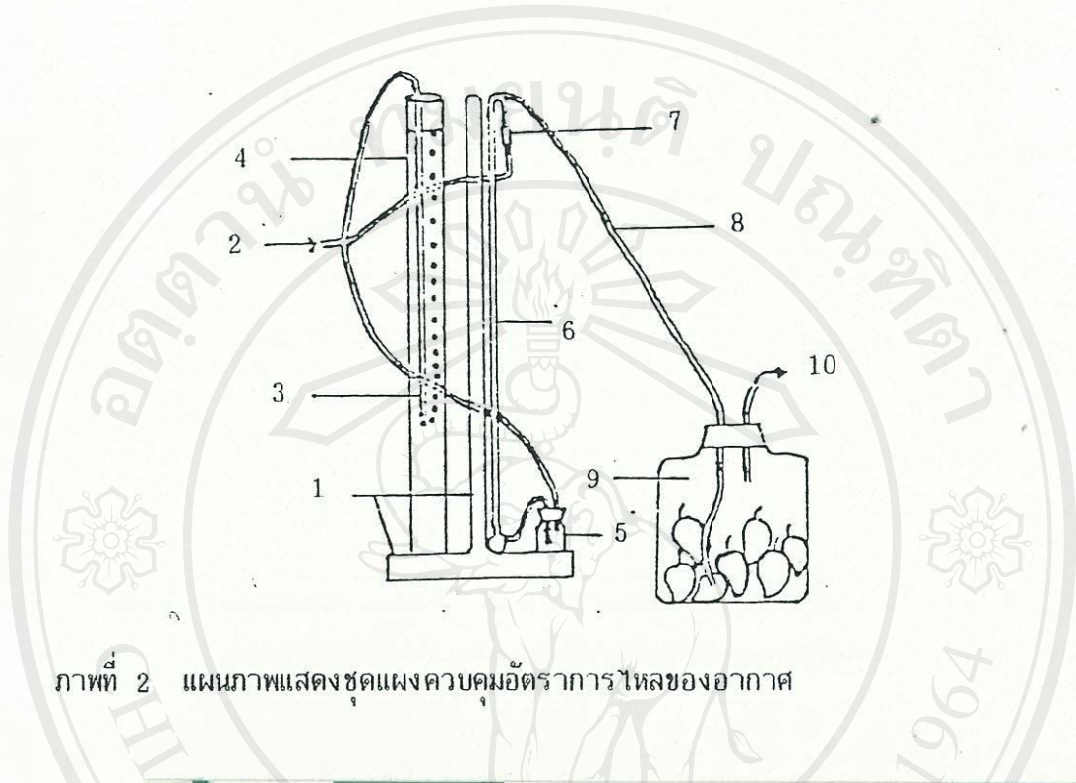
ภาพที่ 1 ห้องลดอุณหภูมิเฉียบพลันชนิดผ่านอากาศเย็น

3.1.2 ชุดแผงควบคุมการไหลของอากาศ (air flow board)

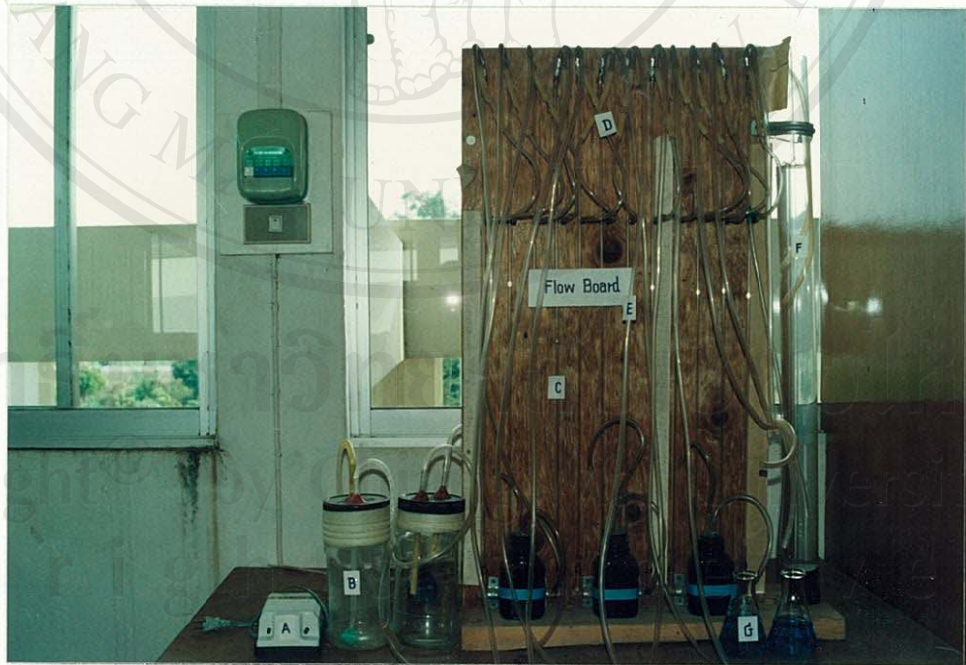
ชุดแผงควบคุมการไหลของอากาศ ดังแสดงในภาพที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย

1. แผงและฐานไม้
2. ทางอากาศเข้า
3. หลอดแก้วระบายอากาศ
4. หลอดแก้วใหญ่บรรจุน้ำเต็ม
5. ขวดแก้วบรรจุน้ำ
6. หลอดแก้วแสดงระดับความดัน
7. หลอดคาปิลลารี (capillary tube)
8. หลอดนำก๊าซ
9. ก๊าซหุงต้มบรรจุผลิตภัณฑ์
10. ทางอากาศออก

หลักการทำงานของแผงควบคุมการไหลของอากาศ คือ เมื่อให้อากาศจากเครื่องเป่าลม ผ่านเข้าทางช่องอากาศเข้า (2) อากาศจะแยกเป็น 3 ทาง คือ ผ่านไปเข้าสู่น้ำในหลอดแก้วระบายอากาศ (3) หรือผ่านเข้าไปในขวดแก้วบรรจุน้ำ (5) หรือออกไปทางหลอดคาปิลลารี (7) แล้วออกสู่ก๊าซหุงต้มบรรจุผลิตภัณฑ์ (9) กรณีอากาศที่ผ่านเข้ามา มีแรงดันต่ำอากาศส่วนใหญ่จะไหลไปทางหลอดคาปิลลารี เพราะไม่สามารถดันน้ำในหลอดแก้วระบายอากาศ (3) หรือในขวดแก้ว (5) ได้ แต่เมื่อเพิ่มความดันของอากาศที่ผ่านเข้ามาให้มากขึ้นอากาศจะออกทางหลอดคาปิลลารีไม่ทัน เพราะมีช่องขนาดเล็ก อากาศจะดันน้ำในหลอดแก้วระบายอากาศ (3) ให้ต่ำลง และดันน้ำในขวดแก้ว (5) ขึ้นไปตามหลอดแก้วแสดงระดับความดัน (6) ซึ่งจะสูงเท่ากับความดันของอากาศที่ผ่านเข้ามาในขณะนั้น ถ้าความดันอากาศเพิ่มขึ้นจะดันน้ำในหลอดแก้ว (3) ให้ต่ำลงจนเห็นเป็นฟองอากาศออกมา ซึ่งน้ำในหลอดแก้วแสดงระดับความดัน (6) จะมีระดับสูงสุด เพราะว่าอากาศส่วนเกินจะเล็ดลอดออกไปทางปลายหลอดแก้วระบายอากาศ (3)

ภาพที่ 2 แผนภาพแสดงชุดแผงควบคุมอัตราการไหลของอากาศ

ภาพที่ 3 ชุดแผงควบคุมอัตราการไหลของอากาศ

3.1.3 ชุดวัดอัตราการไหลของอากาศ (air flow meter)

ชุดวัดอัตราการไหลของอากาศ ดังแสดงในรูปที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย

- 1 ทางอากาศเข้า
- 2 บิวเรต (burette)
- 3 ลูกยางบีบ
- 4 ขวดบรรจุน้ำสบู่
- 5 สายยาง

หลักการทำงานคือ เมื่อต่อสายยางที่มีอากาศผ่านจากคาลิบราร์ในชุดแผงควบคุมอัตราการไหลเข้ากับชุดวัดอัตราการไหลของอากาศแล้ว เมื่อบีบลูกยางให้น้ำสบู่ไหลเข้าไปในทางอากาศออก ขณะที่อากาศไหลจากหลอดคาลิบราร์เข้าสู่บิวเรตอากาศจะดันน้ำสบู่ให้เป็นฟองไหลเข้าไปตามบิวเรต วัดอัตราการไหลของอากาศโดยจับเวลาการเคลื่อนที่ของฟองสบู่แล้วคำนวณเป็นอัตราการไหลของอากาศมีหน่วยเป็น มิลลิลิตรต่อนาที

3.1.4 เครื่อง Gas Chromatograph (GC)

GC เป็นเครื่องมือสำหรับแยกสารผสมที่ระเหยเป็นกาซได้ผ่านตัวแยกที่เรียกว่า Stationary phase ถ้าตัวแยกเป็นของแข็ง จะเรียกขบวนการแยกนี้ว่า Gas Solid Chromatography (G.S.C) ถ้าตัวแยกเป็นของเหลว จะเรียกว่า Gas Liquid Chromatography(G.L.C) สำหรับส่วนประกอบที่สำคัญของเครื่อง Gas Chromatograph คือ

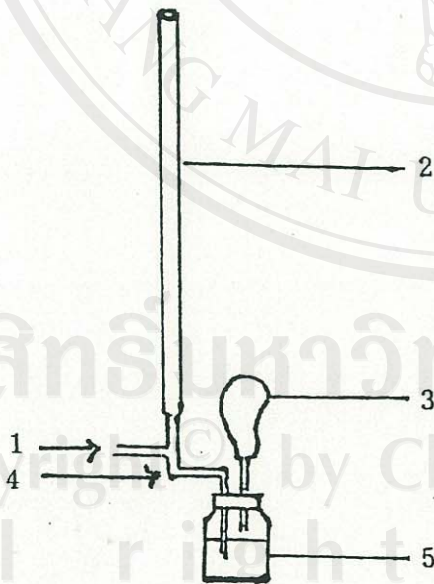
- Carrier gas เป็นกาซที่ใช้พาสารตัวอย่างจาก Injector port ไปสู่ column และออกไปสู่ detector สำหรับ carrier gas ที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป เช่น กาซไนโตรเจน ฮีเลียม (Helium) ไนโตรเจน และอาร์กอน (Argon)

- Injector port เป็นส่วนที่จะฉีดสารตัวอย่างด้วย gas syringe เพื่อนำเข้าสู่ column โดยผ่านยางกันรั่ว (septum) injector port นี้จะต้องมีอุณหภูมิสูงกว่าพอที่จะทำให้สารตัวอย่างที่ฉีดเข้าไปซึ่ง เป็นของเหลวกลายเป็นกาซทันที และต้องมีอุณหภูมิสูงกว่าอุณหภูมิของ column ประมาณ 10 องศาเซลเซียส

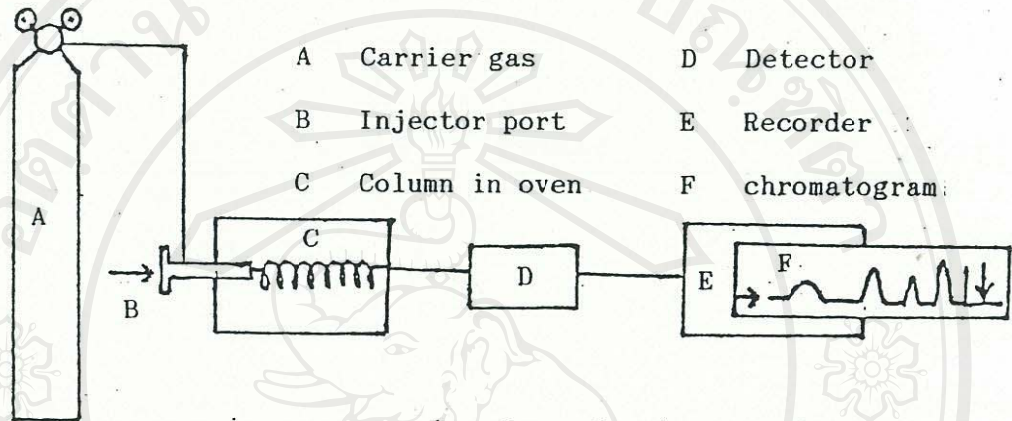
- Column ประกอบไปด้วย ท่อซึ่งบรรจุสารแยก (Stationary phase) โดยที่ปลายด้านหนึ่งของ column จะติดกับ injector port และปลายอีกด้านหนึ่ง ติดกับ detector ในการแยกสารที่มีจุดเดือดสูง จำเป็นต้องให้ความร้อนกับ column เพื่อให้สารนั้นเป็นไออยู่ตลอดเวลา ดังนั้น column จึงต้องอยู่ในตู้ให้ความร้อน ซึ่งเรียกว่า Oven

- Detector เป็นส่วนที่ทำการวัดสารตัวอย่างที่แยกโดย column และเคลื่อนที่โดย carrier gas ซึ่ง detector ต้องมีความร้อนพอที่จะทำให้สารตัวอย่างที่ผ่านเข้ามาให้ระเหยได้และผ่านออกไปไม่ให้ตกค้างอยู่ใน detector ซึ่ง detector ที่นิยมใช้กันมากที่สุดมี 2 ชนิด คือ Thermal conductivity detector (TCD) และ Flame ionization detector (FID)

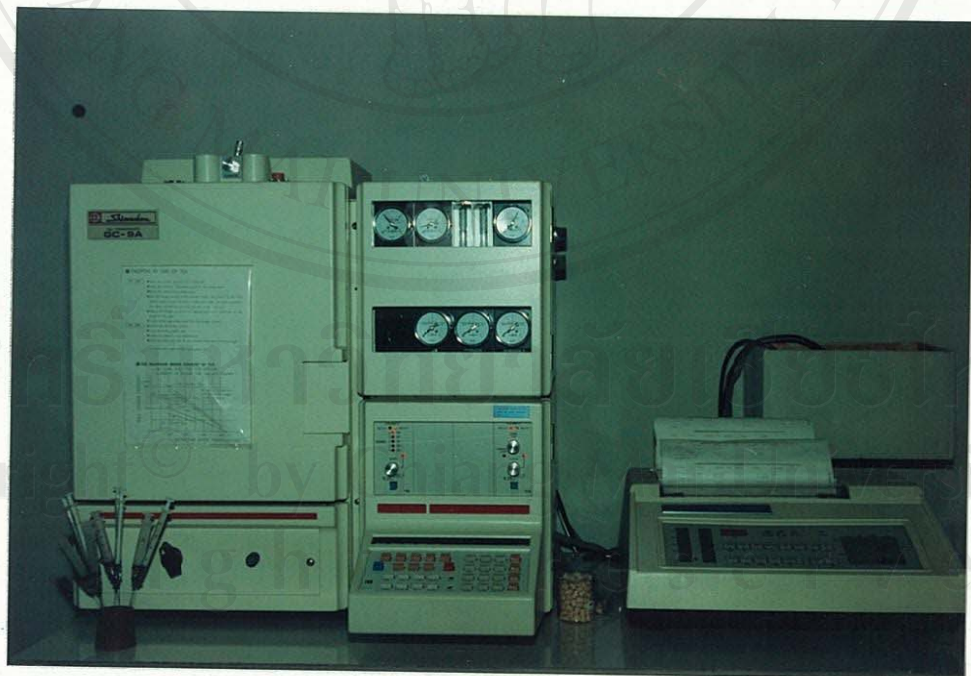
สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้เครื่อง Gas chromatograph ของบริษัท Shimadzu โดยใช้ Shimadzu micro computerized GC9A เป็น detector และใช้ Chromatopac C-R 3A เป็น recorder ดังแสดงในภาพที่ 5 และ 6

ภาพที่ 4 แผนภาพแสดงชุดวัดอัตราการไหลของอากาศ

ภาพที่ 5 แผนภาพแสดงส่วนประกอบของเครื่อง Gas chromatograph

ภาพที่ 6 เครื่อง Gas chromatograph

3.1.5 เครื่อง รีแฟรคโตมิเตอร์ (Refractometer)

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องรีแฟรคโตมิเตอร์ ชนิดมือถือ (Atago Hand Refractometer) ซึ่งอ่านค่าตั้งแต่ 0-32 องศาบริกซ์ (° brix) สำหรับวัดค่าปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (Total Soluble Solids, TSS) มีหน่วยวัดเป็น องศาบริกซ์

3.1.6 เครื่องวัดการดูดกลืนแสง (Spectrophotometer)

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องวัดการดูดกลืนแสงแบบ สเปคโตรนิค-20 (Spectronic-20) ของบริษัท Bausch and Lomb สำหรับอ่านค่าดูดกลืนแสง (absorbance) ในการหาปริมาณคลอโรฟิลล์

3.1.7 ห้อง เย็นที่ใช้ เก็บรักษา

ห้อง เย็นที่ใช้สำหรับการ เก็บรักษาผลผลิตใช้ห้อง เย็นที่ฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง ของโครงการหลวง จังหวัดเชียงใหม่

3.1.8 พลาสติกที่ใช้ห่อผักกาดหอมห่อ

- โพลีเอทิลีน (Polyethylene, PE) ความหนา 0.04 มิลลิเมตร
- โพลีไวนิลคลอไรด์ (Polyvinylchloride, PVC) ของบริษัท เอ็ม

แรมป์ (M Wrap)

3.1.9 ถังก๊าซที่ใช้ทำการเก็บรักษาแบบควบคุมบรรยากาศ (Controlled Atmosphere)

- ถังก๊าซไนโตรเจนบริสุทธิ์ และชุดควบคุม (regulator)
- ถังก๊าซออกซิเจนบริสุทธิ์ และชุดควบคุม
- ถังก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์บริสุทธิ์ และชุดควบคุม

3.1.10 ถุงพลาสติกชนิดหนา

ใช้ถุงพลาสติกขนาด 76.0 x 101.5 เซนติเมตร สำหรับบรรจุผลิตภัณฑ์ในการเก็บรักษาแบบควบคุมบรรยากาศ

3.1.11 เครื่องดูดอากาศ (vacuum pump)

ใช้สำหรับดูดอากาศภายในถุงพลาสติกก่อนในการเก็บรักษาแบบควบคุมบรรยากาศ

3.1.12 โกร่งบด

ใช้สำหรับการบดผักกาดหอมเพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณคลอโรฟิลล์

3.1.13 เครื่องกรองแบบ suction pump

ใช้สำหรับกรองผักกาดหอมที่บดแล้วในสารละลายอะซีโตน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณคลอโรฟิลล์

3.1.14 เครื่องปั่นชนิด Sapcentrifuge 3

ใช้สำหรับปั่นเอาน้ำมันผักกาดหอมเพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณวิตามินซี และปริมาณกรดทั้งหมดที่ไตเตรตได้

3.1.15 กระบอกฉีดยา

ใช้สำหรับดูดอากาศภายในถุงบรรจุผักกาดหอมแล้วนำไปฉีดเข้าเครื่อง Gas chromatograph เพื่อวิเคราะห์หาปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเอทิลีน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะใช้กระบอกฉีดยา ขนาด 1.0 และ 2.5 ลูกบาศก์เซนติเมตร โดยจะใช้เข็มฉีดยาชนิด

Hypodermic needle No. 25

3.1.16 เทอร์โมมิเตอร์ รุ่น Minitherm HI 8053 ของบริษัท Hanna
Instruments

ใช้สำหรับวัดอุณหภูมิในการศึกษาการลดอุณหภูมิหลังเก็บเกี่ยว

3.1.17 เครื่องแก้ว

- บีกเกอร์ (beaker)
- ขวดรูปชมพู่ (erlenmeyer flask)
- ขวดวัดปริมาตร (volumetric flask)
- กระบอกตวง (cylinder)
- บิวเรต (burette)
- ปิเปต (pipette)
- กรวยกรอง (filtering glass funnel)
- หลอดหยด (dropper)
- แท่งแก้วสำหรับคน (stirrer)

3.2 สารเคมีและการเตรียมสารเคมี

3.2.1 สารเคมีที่ใช้ในการหาวิตามินซี

- กรดเมตาฟอสฟอริก (Metaphosphoric acid) ความเข้มข้น 3 เปอร์เซ็นต์

เตรียมโดยชั่งกรดเมตาฟอสฟอริก (ของบริษัท Merck) มา 15 กรัม ใส่ใน บีกเกอร์แล้วเติม glacial acetic acid ลงไป 40 มิลลิลิตร แล้วเทใส่ลงในขวดปรับปริมาตร ขนาด 500 มิลลิลิตร เขย่าจนละลายหมด ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้ครบ 500 มิลลิลิตร

- 2,6- ไดคลอโรฟีนอล อินโดฟีนอล (2,6-Dichlorophenol indophenol) ความเข้มข้น 0.0025 เปอร์เซ็นต์

เตรียมโดยชั่ง 2,6-dichlorophenol indophenol (ของบริษัท Merck) มา 50 มิลลิกรัม เติมสารละลายโซเดียมโบคาร์บอเนต ลงไป 50 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากัน เมื่อสาร 2,6-dichlorophenol indophenol ละลายหมดแล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้ครบ 200 มิลลิลิตร แล้วกรองด้วยกระดาษกรอง Whatman No.4 เก็บสารละลายที่ได้ไว้ในที่มืด (ขวดสีชา) ปิดฝาให้สนิท และเก็บไว้ในที่อุณหภูมิห้อง

- กรดแอสคอร์บิก มาตรฐาน

เตรียมโดยชั่งกรดแอสคอร์บิก (บริษัท AJAX Chemicals) มา 100 มิลลิกรัม ใส่ในบีกเกอร์ขนาด 50 มิลลิลิตร เติมสารละลายกรดเมตาฟอสฟอริก ลงไปเล็กน้อย เขย่าให้กรดแอสคอร์บิกละลายจนหมดแล้วใส่ในขวดปรับปริมาตรขนาด 100 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรให้ครบด้วยสารละลายกรดเมตาฟอสฟอริก สารละลายกรดแอสคอร์บิกที่ได้มีความเข้มข้น 1 มิลลิกรัมต่อ 1 มิลลิลิตร

3.2.2 สารเคมีที่ใช้ในการหาปริมาณกรดที่ไตเตรทได้

- สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium hydroxide, NaOH) ความเข้มข้น 0.1 นอร์มัล (normal, N)

เตรียมโดยชั่งโซเดียมไฮดรอกไซด์ (บริษัท Merck) มา 4.0 กรัม ใส่ในบีกเกอร์ขนาด 50 มิลลิลิตร ละลายในน้ำกลั่นแล้วเทใส่ลงในขวดปรับปริมาตรขนาด 1000 มิลลิลิตร เติมน้ำกลั่นและปรับปริมาตรให้ครบ 1,000 มิลลิลิตร

- ฟีนอล์ฟทาลีน (phenolphthalein) ความเข้มข้น 1 เปอร์เซ็นต์

เตรียมโดยชั่งฟีนอล์ฟทาลีน (บริษัท Merck) 1 กรัม ใส่ลงในบีกเกอร์

ขนาด 100 มิลลิลิตร เติมเอทิลอัลกอฮอล์ 60 มิลลิลิตร เขย่าจนฟีนอล์ฟทาลีนละลายหมด แล้ว เทใส่ลงในขวดปรับปริมาตรขนาด 100 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรให้ครบด้วยน้ำกลั่น

3.2.3 สารเคมีที่ใช้ในการหาคลอร์ฟิลล์

- สารละลายอะซิโตน (Acetone) ความเข้มข้น 80 เปอร์เซ็นต์ เตรียมโดยใช้อะซิโตน (ของบริษัท Merck) 800 มิลลิลิตร ใส่ลงในขวดปรับปริมาตรขนาด 1000 มิลลิลิตร แล้วปรับปริมาตรให้ครบ 1000 มิลลิลิตร ด้วยน้ำกลั่น

3.3 สถานที่ทำการวิจัย

- 3.3.1 ศูนย์พัฒนาหนองหอย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่
- 3.3.2 ฝ่ายตัดบรรจุและจัดส่ง โครงการหลวง จังหวัดเชียงใหม่
- 3.3.3 ฝ่ายตัดบรรจุและจัดส่ง โครงการหลวง กรุงเทพมหานคร
- 3.3.4 ห้องปฏิบัติการพืชสวน ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 3.3.5 ห้องปฏิบัติการเทคโนโลยีชีวภาพ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.4 วิธีการทดลอง

การศึกษาวิจัยนี้ได้แบ่งการทดลองออกเป็น 2 งานทดลอง คือ

3.4.1 งานทดลองที่ 1 เป็นการศึกษาผลของการลดอุณหภูมิหลังเก็บเกี่ยวที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผักกาดหอมท่อน โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด (Completely Randomized Design ,CRD) มี 3 กรรมวิธีฯ ละ 20 ซ้ำ โดยใช้ผักกาดหอมท่อนช้ำละประมาณ 20 กิโลกรัม กรรมวิธีที่ 1 คือ ลดอุณหภูมิด้วยวิธีผ่านอากาศเย็น อุณหภูมิประมาณ 5 องศาเซลเซียส นานประมาณ 5 ชั่วโมง แล้วขนส่งโดยรถห้องเย็นอุณหภูมิประมาณ 5 องศาเซลเซียส กรรมวิธีที่ 2 คือ ไม่ได้ทำการลดอุณหภูมิ แล้วขนส่งโดยรถห้องเย็นอุณหภูมิประมาณ 5 องศาเซล-

เซียส และกรรมวิธีที่ 3 คือ ไม่ได้ลดอุณหภูมิ แล้วขนส่งโดยรถบรรทุกธรรมดา จากศูนย์พัฒนาหนองหอย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ มายังฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง โครงการหลวง จังหวัดเชียงใหม่ และขนส่งต่อจากฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง จังหวัดเชียงใหม่ ไปยังฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่งโครงการหลวง กรุงเทพมหานคร การประเมินคุณภาพ ทำโดยการวิเคราะห์หา

ก. เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนัก (% Weight loss) ในระหว่างการขนส่ง โดยแบ่งผักกาดหอมต่อ 10 ซ้ำ ศึกษาที่ฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง จังหวัดเชียงใหม่ และอีก 10 ซ้ำศึกษาที่ฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง กรุงเทพมหานคร ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$(B-C)$$

$$A = \frac{\text{-----}}{B} \times 100$$

โดยที่ A คือ เปอร์เซ็นต์การสูญเสียน้ำหนักที่ฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง จังหวัดเชียงใหม่ หรือ กรุงเทพมหานคร

B คือ น้ำหนักเริ่มต้นของผักกาดหอมต่อก่อนทำการลดอุณหภูมิ

C คือ น้ำหนักของผักกาดหอมต่อภายหลังการขนส่งที่ซึ่งได้ที่ฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง จังหวัดเชียงใหม่ หรือ กรุงเทพมหานคร

ข. เปอร์เซ็นต์น้ำหนักที่ขายได้ (% Salable weight) ภายหลังการขนส่ง โดยแบ่งผักกาดหอมต่อ มา 10 ซ้ำ ศึกษาที่ฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง จังหวัดเชียงใหม่ และอีก 10 ซ้ำศึกษาที่ฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง กรุงเทพมหานคร ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$X = \frac{Z}{Y} \times 100$$

โดยที่ X คือ เปอร์เซ็นต์น้ำหนักที่ขายได้ที่ฝ่ายคัดบรรจุและจัดส่ง จังหวัดเชียงใหม่ หรือกรุงเทพมหานคร

Y คือ น้ำหนักเริ่มต้นของผักกาดหอมต่อก่อนทำการลดอุณหภูมิ

Z คือ น้ำหนักของผักกาดหอมต่อหลังจากตัดแต่งพร้อมชายที่ฝ่ายคัตบรจุและ
จัดส่ง จังหวัดเชียงใหม่ หรือกรุงเทพมหานคร

ค. ลักษณะที่ปรากฏให้เห็นจากภายนอก โดยแบ่งผักกาดหอมต่อ 10 ซ้ำ ศึกษาที่ฝ่าย
คัตบรจุและจัดส่ง จังหวัดเชียงใหม่ และอีก 10 ซ้ำ ศึกษาที่ฝ่ายคัตบรจุและจัดส่ง กรุงเท-
มมหานคร โดยตรวจสอบอาการที่พบจากภายนอก เช่น อาการเหี่ยว ซ้ำ เน่า และอาการผิดปกติ
ทางสรีรวิทยา

3.4.2 งานทดลองที่ 2 เป็นการศึกษาสภาพการเก็บรักษาที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง
คุณภาพของผักกาดหอมต่อ วางแผนการทดลองแบบแฟคเตอเรียล (Factorial in CRD) มี
3 X 3 X 2 กรรมวิธี (อุณหภูมิ X วัสดุที่ใช้ห่อ X การควบคุมบรรยากาศ) ทำการทดลองกรรม-
วิธีละ 3 ซ้ำ และใช้ผักกาดหอมต่อ 40 หัว เป็น 1 ซ้ำ จัดเตรียมผักกาดหอมต่อโดยการห่อแต่
ละหัวด้วยพลาสติกโพลีเอทิลีน โพลีไวนิลคลอไรด์ และไม้ห่อ

3.4.2.1 ในสภาพบรรยากาศปกติ นำผักกาดหอมต่อทั้งที่ห่อด้วยพลาสติกทั้งสองชนิด
และไม้ห่อ มาเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 0 10 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิห้อง (ประมาณ 30
องศาเซลเซียส) ตรวจสอบผลการทดลองทุกๆ 3 วัน เป็นเวลา 30 วัน

3.4.2.2 ในสภาพที่ควบคุมบรรยากาศ นำผักกาดหอมต่อทั้งที่ห่อด้วยพลาสติกทั้งสอง
ชนิดและไม้ห่อ บรรจุในลังพลาสติกขนาด 38 x 57 x 30 เซนติเมตร แล้วใส่ลงในถุงพลาสติก
ขนาดใหญ่และหนา ปิดปากถุงให้สนิท จะบรรจุพลาสติกโดยใช้โลหะที่มีลักษณะ เป็นรูกลวงตรงกลาง
และมีแผ่นโลหะและแผ่นยางปิดทับให้สนิท ด้านนอกจะใช้สายยางต่อออกมา ดูดเอาอากาศภายใน
ถุงพลาสติกให้หมดโดยใช้เครื่องดูดอากาศ แล้วจึงทำการปรับสภาพอากาศภายในถุงพลาสติกให้มี
กาซออกซิเจน 2.5 เปอร์เซ็นต์ และกาซคาร์บอนไดออกไซด์ 2.5 เปอร์เซ็นต์ และใช้กาซ
ไนโตรเจนผสมให้ครบ 100 เปอร์เซ็นต์ การผสมกาซออกซิเจน คาร์บอนไดออกไซด์ และ
ไนโตรเจน ทำโดยเชื่อมถึงกาซแต่ละชนิดที่มีตัวควบคุม (regulator) ติดอยู่ เข้ากับแผงควบคุม
การไหลที่มีหลอดคาปิลลารี ซึ่งมีการไหลของอากาศเป็น 97.5 2.5 และ 2.5 เปอร์เซ็นต์

(วัดโดยใช้เครื่องวัดอัตราการไหลของอากาศ) จากนั้นนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 0 10 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิห้อง เปลี่ยนภาซทุก ๆ 3 วัน และตรวจสอบผลการทดลองทุก ๆ 3 วัน เป็นเวลา 30 วัน การประเมินคุณภาพ ทำโดยวิเคราะห์หา

ก. เปอร์เซนต์การสูญเสียน้ำหนัก คำนวณได้จาก สูตร

$$A = \frac{(B - C)}{B} \times 100$$

โดยที่ A คือเปอร์เซนต์การสูญเสียน้ำหนัก

B คือน้ำหนักเริ่มต้นก่อนเก็บรักษา

C คือน้ำหนักที่ชั่งก่อนตัดแต่งทุก ๆ 3 วัน

ข. เปอร์เซนต์น้ำหนักที่ขายได้ คำนวณได้จาก สูตร

$$X = \frac{Z}{Y} \times 100$$

โดยที่ X คือเปอร์เซนต์น้ำหนักที่ขายได้

Y คือน้ำหนักเริ่มต้นก่อนเก็บรักษา

Z คือน้ำหนักที่ชั่งหลังตัดแต่งพร้อมขาย

ค. ปริมาณของแข็งที่สามารถละลายน้ำได้ ทำโดยโดยชั่งผักกาดหอมห่อมา 50 กรัม บันดวยเครื่องปั่น Sapcentrifuge 3 ใช้หลอดหยดคูดน้ำคนผักกาดหอมห่อแล้วหยดลงบนแผ่นปริซึมของ เครื่องรีแฟรคโตมิเตอร์ อ่านค่าการหักเหของแสง เป็นองศาบริกซ์ ที่อุณหภูมิประมาณ 30 องศาเซลเซียส

ง. การวิเคราะห์หาปริมาณวิตามินซี ใช้วิธีการของ Kuxel and Jakov-jevic (1963) โดยชั่งผักกาดหอมห่อมา 50 กรัม บดด้วยเครื่องปั่น Sapcentrifuge 3 วัดปริมาตรน้ำคั้นที่ได้ ให้เท่ากับ c มิลลิลิตร ใช้ปิเปตตุน้ำคั้นผักกาดหอมห่อมา 5 มิลลิลิตร ใส่ในขวดปรับปริมาตรขนาด 50 มิลลิลิตร แล้วเติมสารละลายกรดเมตาฟอสฟอริก 12.5 มิลลิลิตร นำไปไตเตรทกับสารละลาย dichlorophenol indophenol มาตรฐานจนถึงจุดยุติ บันทึกปริมาตร dye ที่ใช้ให้เท่ากับ b มิลลิลิตร ทำนองเดียวกันคูดสารละลายกรดแอสคอร์บิคมาตรฐานมา 5 มิลลิลิตร แล้วเติมสารละลายกรดเมตาฟอสฟอริก 12.5 มิลลิลิตร นำไปไตเตรทกับสารละลาย dichlorophenol indophenol มาตรฐานจนถึงจุดยุติ วัดปริมาตร dye ที่ใช้ให้เท่ากับ a มิลลิลิตร นำไปคำนวณหาปริมาณวิตามินซี

สารละลาย dichlorophenol indophenol มาตรฐาน a มิลลิลิตร ทำปฏิกิริยาพอดีกับกรดแอสคอร์บิค 5 มิลลิกรัม

ดังนั้นสารละลาย dichlorophenol indophenol มาตรฐาน 1 มิลลิลิตร จะทำปฏิกิริยาพอดีกับกรดแอสคอร์บิค $5/a$ มิลลิกรัม

สารละลาย dichlorophenol indophenol มาตรฐาน b มิลลิลิตร ทำปฏิกิริยาพอดีกับกรดแอสคอร์บิค $5b/a$ มิลลิกรัม

น้ำคั้นผักกาดหอมห่อ 5 มิลลิลิตร มีปริมาณกรดแอสคอร์บิค $5b/a$ มิลลิกรัม

น้ำคั้นผักกาดหอมห่อ c มิลลิลิตร มีปริมาณกรดแอสคอร์บิค $5bc/5a$ มิลลิกรัม

ถ้าให้ผักกาดหอมห่อ 50 กรัม มีปริมาณน้ำคั้น c มิลลิลิตร

ผักกาดหอมห่อ 50 กรัม มีปริมาณกรดแอสคอร์บิค bc/a มิลลิกรัม

ผักกาดหอมห่อ 100 กรัม มีปริมาณกรดแอสคอร์บิค $2bc/a$ มิลลิกรัม

หรือปริมาณวิตามินซี เท่ากับ $2bc/a$ มิลลิกรัม/100 กรัมเนื้อเยื่อ

จ. ปริมาณของกรดที่ไตเตรทได้ โดยชั่งผักกาดหอมห่อมา 50 กรัม บดด้วยเครื่องปั่น Sapcentrifuge 3 วัดปริมาตรน้ำคั้นที่ได้ ให้เท่ากับ a มิลลิลิตร ตุน้ำคั้นผักกาดหอมห่อ 10 มิลลิลิตร ผสมกับน้ำกลั่น 10 มิลลิลิตร แล้วหยดฟีนอล์ฟธาไลน์ ลงไป 2 - 3 หยด

เป็นอินดิเคเตอร์ (indicator) แล้วจึงไตเตรทกับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์มาตรฐาน ความเข้มข้น 0.1 N จนถึงจุดยุติ บันทึกปริมาตรของสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์มาตรฐานที่ใช้ในการไตเตรท แล้วคำนวณเปอร์เซ็นต์กรดที่ไตเตรทได้ในรูปของกรดมาลิก (malic acid) ตามสูตรดังนี้

$$\text{Titrable acidity} = \frac{\text{normality of NaOH} \times \text{equi.wt of acid} \times \text{titer}}{10 (\text{ wt. of sample used })}$$

โดยที่ Titrable acidity คือ ปริมาณกรดที่ไตเตรทได้ (เปอร์เซ็นต์)

normality of NaOH เท่ากับ 0.1 N

equi. wt of acid คือ น้ำหนักกรัมสมมูลของกรด

titer คือ ปริมาตรของโซเดียมไฮดรอกไซด์มาตรฐานที่ใช้ในการไตเตรท

wt. of sample used คือ น้ำหนักของผักกาดหอมห่อที่ใช้ในการไตเตรท

จ. ปริมาณของคลอโรฟิลล์ ใช้วิธีของ Whitham et al. (1971) โดยใช้ผักกาดหอมห่อหนัก 1 กรัม บดในโกร่งบด ขณะทำการบดให้เติมอะซีโตน 80 เปอร์เซ็นต์ ลงไปเล็กน้อย เมื่อบดละเอียดให้กรองผ่านกระดาษกรอง Whatman No. 1 ด้วยเครื่องกรองแบบ suction pump ล้างและปรับปริมาตรด้วยอะซีโตนให้ได้ปริมาตร 20 มิลลิลิตร ในกระบอกตวง นำสารละลายที่กรองแล้วใส่ในหลอด cuvette นำไปวัดค่าดูดกลืนของแสง (optical density, OD) ที่ความยาวคลื่น 645 และ 663 นาโนเมตร ด้วยเครื่องสเปคโตรนิค -20 บันทึกค่าที่ได้แล้วนำไปคำนวณ ตามสูตร

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

$$\text{คลอโรฟิลล์ เอ} = \frac{(12.7(\text{OD}663) - 2.69 (\text{OD}645)) \times V}{1000 \times W}$$

$$\text{คลอโรฟิลล์ บี} = \frac{(22.9(\text{OD}645) - 4.68 (\text{OD}663)) \times V}{1000 \times W}$$

- โดยที่ V คือปริมาตรของสารละลายที่นำมาหาปริมาณคลอโรฟิลล์
W คือน้ำหนักของผักกาดหอมห่อที่นำมาสกัดคลอโรฟิลล์
OD คือค่าการดูดกลืนแสงที่อ่านได้จากเครื่องสเปกโตรนิค -20 ที่ความยาวคลื่นที่กำหนด

ช. อัตราการหายใจ การวัดอัตราการหายใจทำโดยการวัดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ผักกาดหอมห่อคายออกมา โดยใช้เครื่อง Gas chromatograph

นำผักกาดหอมห่อมาซึ่งน้ำหนักก่อนบรรจุลงในลังพลาสติกขนาด 37.5 x 57x 30.5 เซนติเมตร บันทึกน้ำหนักของผักกาดหอมห่อที่บรรจุในแต่ละลังพลาสติกเพื่อนำไปใช้ในการคำนวณหาอัตราการหายใจ แล้วใส่ในลังพลาสติกขนาดใหญ่และหน้าปิดปากถุงให้สนิท เจาะรู 2 รู ตรงข้ามกัน โดยมีโลหะกลวงและมีแผ่นโลหะกับแผ่นยางปิดทับป้องกันการรั่วของก๊าซ โลหะกลวงที่ติดกับภาชนะบรรจุผักกาดหอมห่อ ด้านหนึ่งจะต่อเชื่อมกับแผงควบคุมการไหลที่มีอัตราการไหลของอากาศเท่ากับผ่านออกมาจากคาบิลลารีสู่ภาชนะผลิตผล โลหะกลวงอีกอันหนึ่งจะต่อสายยางยาวประมาณ 30 เซนติเมตร สำหรับเป็นทางออกของก๊าซที่จะนำมาวัดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเอทิลีน

การวัดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะทำโดยใช้กระบอกฉีดยาขนาด 1 ลูกบาศก์เซนติเมตร เสียบเข้าบริเวณสายยางที่เป็นทางออกของก๊าซ แล้วดูดอากาศออกมา 1 ลูกบาศก์เซนติเมตร และนำมาฉีดเข้าเครื่อง Gas chromatograph ที่ Injector port ซึ่งมีอุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส ผ่านเข้า Stainless column ความยาว 1.5 เมตร ซึ่งบรรจุสาร Porapak R อุณหภูมิของ Oven 50 องศาเซลเซียส โดยมีก๊าซฮีเลียมเป็น Carrier gas อัตราการไหล 60 มิลลิลิตรต่อนาที และใช้ Thermal conductivity detector ที่มีอุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส ซึ่งจะอ่านค่าออกมาเป็นปริมาณของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ มีหน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์ แล้วนำมาคำนวณตามวิธีการดังนี้

ให้อัตราการไหลของอากาศผ่านผลิตผล X มิลลิลิตร/นาที
ถ้า 1 ชั่วโมง จะมีอากาศผ่าน 60X มิลลิลิตร

ตั้งแต่อัตราการไหลของอากาศ เท่ากับ $60X$ มิลลิลิตร/ชั่วโมง

ให้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศที่ผ่านผลิตผลออกมา มีความเข้มข้นเท่ากับ Y

เปอร์เซ็นต์

ตั้งหน้าในอากาศ $60X$ มิลลิลิตร จะมีคาร์บอนไดออกไซด์ ----- มิลลิลิตร

คาร์บอนไดออกไซด์ ----- มิลลิลิตร จะหนัก ----- x (Conversion figure)
100 100

(หน่วยเป็น มิลลิกรัม)

ถ้าน้ำหนักของผลิตผลที่ใช้หนัก Z กิโลกรัม

แสดงว่า ผลิตผล Z กิโลกรัม ผลิตคาร์บอนไดออกไซด์ $(60XY) x$ (Conversion figure) มิลลิกรัม ใน 1 ชั่วโมง

ตั้งนั้น อัตราการหายใจ เท่ากับ ----- (Conversion figure)

(หน่วยเป็น มิลลิกรัม/กิโลกรัม/ชั่วโมง หรือ $\text{mg. CO}_2/\text{kg.}/\text{ชม.}$)

การทำ Conversion figure

ก๊าซ 1 กรัมโมล มีปริมาตร 22.4 ลิตร ที่ 0°C 1 บรรยากาศ

ก๊าซ CO_2 1 กรัมโมล หนัก 44 กรัม

ก๊าซ CO_2 22400 มิลลิลิตร หนัก 44000 มิลลิกรัม

44000

ก๊าซ CO_2 1 มิลลิลิตร หนัก ----- = 1.977 มิลลิกรัม

22400

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

(273) (P)
หรือ เท่ากับ ----- x ----- x 1.9769
(T) (760)
โดยที่ P คือ ความดันบรรยากาศขณะนั้น ๆ
T คือ อุณหภูมิขณะนั้น (องศา K)

ตารางที่ 3.1 แสดงค่า Conversion figure ที่อุณหภูมิต่างกัน ที่ความดัน 1 บรรยากาศ

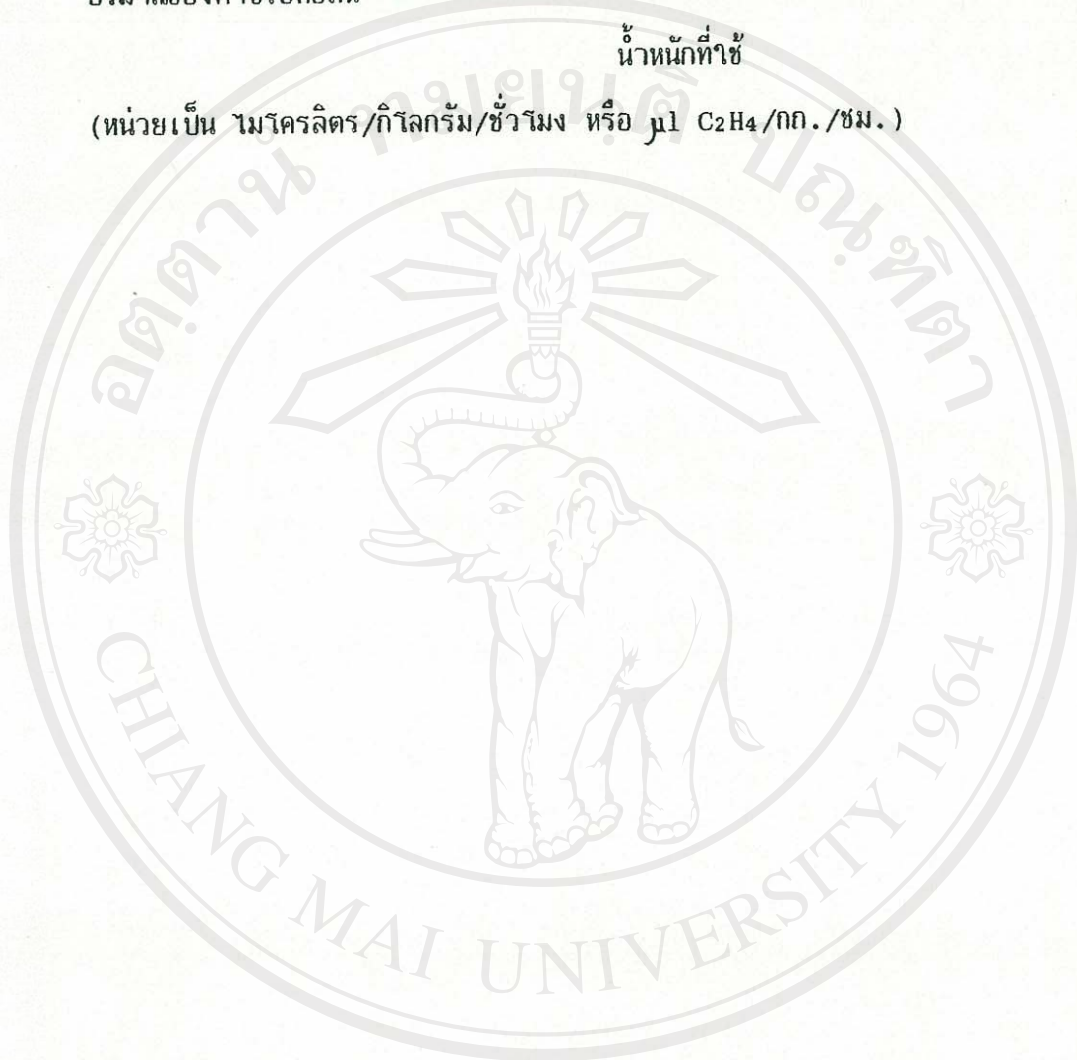
°C	Conversion figure	°C	Conversion figure
0	1.977	15	1.870
2.5	1.959	20	1.842
5.0	1.941	25	1.811
10.0	1.901	30	1.781
12.5	1.890	35	1.752

ซ. การวัดปริมาณของก๊าซเอทิลีน โดยใช้กระบอกวัดขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร คัดอากาศออกมา 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร จากสายยางที่เป็นทางออกของก๊าซ แล้วนำมาฉีดเข้าเครื่อง Gas chromatograph ที่ Injector port ซึ่งมีอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส ผ่านเข้า Stainless column ความยาว 1.5 เมตร ซึ่งบรรจุสาร Activated Alumina อุณหภูมิของ Oven 60 องศาเซลเซียส โดยมีก๊าซไนโตรเจนชนิด Oxygen Free Nitrogen (OFN) เป็น Carrier gas อัตราการไหล 70 มิลลิลิตรต่อนาที และใช้ Flame ionization detector ที่มีอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส ซึ่งจะอ่านค่าออกมาเป็นปริมาณของก๊าซเอทิลีนเป็นตัวเลขมีหน่วยเป็นส่วนต่อล้าน แล้วนำมาคำนวณตามวิธีการดังนี้

ปริมาณก๊าซเอทิลีนที่อ่านได้ x อัตราการไหลของก๊าซ

$$\text{ปริมาณของก๊าซเอทิลีน} = \frac{\text{น้ำหนักรั่วที่รั่ว}}{\text{น้ำหนักรั่วที่รั่ว}}$$

(หน่วยเป็น ไมโครลิตร/กิโลกรัม/ชั่วโมง หรือ $\mu\text{l C}_2\text{H}_4/\text{กก.}/\text{ชม.}$)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved